

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Deus In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. Cur Deus permisserit Euam tantùm à diabolo, specie serpentis,
te[n]tari?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Solin. c. 29.

Philip. Melanchthon. in explicat. Euang. die Palmaris. c. 1.

vnnum de venustioribus delegerit, quem Scytalem vocant, de quo Solinus tradit, quod tanta præfulgeat tergi varietate, ut notarium gratia, videntes retardet, & quoniam reptando pigrior est, quos assequi nequit, miraculo sui capiat stupentes. Hodie adhuc in Asia circumferuntur serpentes, in quibus habitat diabolus, ait diaboli quidam apollo. Bonum est, adolescentes hoc scire. Sunt quidam prestigiatores in Asia, qui circumueunt per totas insulas, & gestant serpentes, quibus saltantibus putant purgari domos; sic, ut nulli serpentes intrent, aut inficiant eas ados (audiui ista à bonis & honestis viris, qui viderunt) in autem agere solent. Gestant serpentes in vase cupreo, vnnum atq; alterum; & cum veniunt in domum, aperiunt vas, & incipiunt ludere tympanis, tunc paulatim assurgit serpens, & aperit rictum oris, ex quo, post incantationem, prodit caput facie virginea pulcherrima. Est imaginacula similis capiti virginis. Tandem iterata incantatione sensim retrahit serpens, & abdit caput in os. Ipse verò serpens fit languidus, & quasi exanimatus recidit, quia diabolus cruciat eum. Hac non sunt fabulosa. Et sic diabolus transformauit se in serpentem, quando decepit Eua & Adam. Prona utique illecebra, si non fabulosa, & cui subscribunt quidam pictorum penicilli,

X.

S. Augustin. lib. 11. de Genes. ad lit. cap. 3.

Quanquam & illud, cum D. Augustino dici possit: Non esse putandum, quod diabolus serpentem, per quem tentaret, elegerit; sed cum decipere cuperet, non nisi, per illud animal potuisse, per quod posse à Deo permissus est. Nocendi enim cupiditas inest cuiq; à se; sed potest à solo Deo esse. Quod si quis scire velit, cur Deus non permiserit demoni, in leonis, aut draconis, aut alterius immanioris bestiae latrocinia hominem aggredi? respondent sacri interpretes, ipsum demonem fuisse quavis bestia immaniore ac fortiore, quia non est super terram potestas, qua comparetur ei, qui factus est, ut nullum timeret; sed noluisse diuinam prouidentiam, ut homini, in statu innocentiae, vis inferretur. Vsq; adeò eum vndique muniuit, ut nisi liberè vellet, non posset superari, aut capere detrimentum. Itaque, quem viribus non potuit vincere, fraude cepit Orcus. Ad fraudem autem aptissima erat callidissima bestiarum; ex cuius proinde intuitu solo moneri potuit Eua, ut à fraude sibi caueret. Non cauit misera: digna igitur facta est, quæ postea formidaret anguem, cui prius dominabatur. Quam poenam Deus ipse expressit,

Tob. cap. 1.

XI

pressit, cum diceret: *Inimicitias ponam inter te, & mulierem; & seminum tuum, & semen illius: ipsa conteret caput tuum, & tu insidiaberis calcaneo eius.* Quæ non dicuntur, quasi, ante peccatum, serpens virus non habuisset homini inimicum, cui id naturale erat; sicut & super pectus reptare, & terram comedere: sed quia hæc ante maledictionem, non faciebant serpentem homini abominabilem. Si quidem, ex speciali DEI providentia, in statu innocentia, virulenta homini nocere non potuerunt. Quod cum sciret Eva, serpentem non est auersata, sed cum eo familiariter conuersata. Post inobedientiam, & quæ ex ea profluxit, maledictionem, coepit serpens posse hominem veneno inficere; eaque de causa coepit ei esse execrabilis, de malignitate & pernicie; contemptibilis de vilitate, vt, qui humi reptaret, & terra vesceretur: quæ vi illius maledictionis, apud homines, probro esse coeperunt; prius ei, ex natura, sine nota, conueniebant.

Hæc cum ita sint, fuerintque, ante Adami lapsum, rectè tamen, etiam post eius peccatum, homo, quantumuis nonnullas bestias metuens, & exosas habens, dicitur esse dominus bestiarum. Neque dum enim jus, & amplissimam in eas potestatem amisit, tamen si amiserit securitatem. Ius enim hoc illi, ob naturæ rationalis excellentiam, & imaginem DEI, est naturaliter datum. Quia igitur peccatum naturam non destruit, consequens est, hominem bona naturalia, ob peccatum non amisisse. Atque hæc potestas de nouo homini à Deo fuit confirmata illis verbis: *Terror vester, & tremor sit super cuncta animalia terra &c. Omnes pisces maris manui vestrae traditi sunt; & omne, quod mouetur & uiuit, erit vobis in cibum, quasi olera virentia tradidi vobis omnia.* Hinc licitum est, venari, aucupari, piscari, capere, occidere animantes, carnibus earum in cibum, pellibus in amictum, dentibus & cornibus in instrumentum uti. Queri justè non possemus, si omni hoc dominio, per peccatum, excidissemus. Nunc adeò dominium istud nobis est relictum, vt S. Iacobus dicat: *Omnia natura bestiarum, volucrum, & serpentium, & ceterorum domantur, & domita sunt à natura humana.* Quod antè, quàm ostendamus, verissimum esse, fatendum est, discrimen inter perfectum illud dominium, quo gaudebat in statu innocentia Adamus; & quod, post admissum à primo parente delictum, in ho-

Gen. 3. 14.

XI.

Gen. 9. 2.

Iacob. 3. 7.

Y

in ho-